

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน (กรมวิชาการ, 2538) และการศึกษาที่ประชาชนของประเทศมีศักยภาพเพียงใดนั้นจะดูได้จากการจัดการศึกษาของประเทศว่า จัดได้ทั่วถึงและมีความเสมอภาค โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ต้องให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราที่ 10 ที่ว่า "การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิ และโอกาสเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐบาลต้องจัดให้ทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย" (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) ในการจัดการศึกษาเพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีคุณภาพดังกล่าวได้นั้น สิ่งสำคัญที่เป็นมาตรฐานกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาก็คือหลักสูตร ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องชี้ทิศทางในการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อนำนักเรียนไปสู่จุดหมายปลายทางตามที่หลักสูตรกำหนด หลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นการปูพื้นฐานให้แก่เด็ก ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา และจิตใจ เด็กในวัยนี้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เริ่มมีความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง และสนใจต่อสิ่งที่อยู่รอบตัว หากการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว เด็กย่อมได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาต่อไปในอนาคต ดังนั้นหลักสูตรประถมศึกษาจึงเป็นหลักสูตรที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ได้จัดให้คณิตศาสตร์อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิด การคำนวณ สามารถนำคณิตศาสตร์ไปใช้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ และเป็นวิชาที่สำคัญในด้านการพัฒนาระบบความคิดของบุคคล ให้คิดอย่างมีเหตุผล มีระเบียบขั้นตอนและยังช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะสมรรถภาพหลายอย่างในตัวคน เช่น สมาธิ การสังเกต ความปราณีต ความแม่นยำ ความถี่ถ้วน การตัดสินใจ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้มีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของคนเราอย่างมาก อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความก้าวหน้าในสาขา

วิชาต่างๆ ตลอดจนการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ (กรมวิชาการ , 2538)

คณิตศาสตร์ถึงแม้จะมีความสำคัญเพียงใดก็ตาม สภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะ ซึ่งเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับนามธรรมยากแก่การอธิบาย และยกตัวอย่างให้เห็นได้อย่างชัดเจน ครูส่วนใหญ่มักประสบปัญหาว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่นักเรียนเข้าใจยาก เบื่อหน่าย และไม่ชอบเรียนเป็นผลให้นักเรียนมีผลการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ และไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (กรมวิชาการ, 2538) ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปผลคุณภาพการศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษา ระดับประถมศึกษา ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 - 2539 ว่า วิชาที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอนมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ และนักเรียนมีผลการเรียนต่ำสุดมาตลอด (แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544) ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินการใช้หลักสูตรของกรมวิชาการ และการประเมินความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนระดับประเทศของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ผ่านมา ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ร้อยละ 43 - 54 ต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานานหลายปี (กรมวิชาการ, 2538) จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศปีการศึกษา 2539 วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 52.76 จำนวนนักเรียนที่ต้องปรับปรุง ร้อยละ 16.06 (กรมวิชาการ, 2540) และจากการประเมินผลคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.50 ร้อยละของนักเรียนที่น่าพอใจ 40.10 และจากการประเมินเพื่อการวิจัยข้อบกพร่องกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 62.88 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สภาพการนำหลักสูตรไปใช้ระดับประถมศึกษาไม่มียุทธศาสตร์ไม่น่าพอใจ ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งที่กำลังประสบปัญหาเรื่องคุณภาพการศึกษาของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ สภาพการนำหลักสูตรไปใช้มีผลไม่น่าพอใจ โดยที่ กลุ่มประสบการณ์ที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ดังจะเห็นได้จากการประเมินผลคุณภาพของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผลการประเมินกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์อยู่ในกลุ่มต่ำสุดของประเทศและมีแนวโน้มลดลงโดยตลอด ทั้งนี้จากผลการประเมินคุณภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 54.39 และปีการศึกษา 2540 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.19 ร้อยละของนักเรียนที่น่าพอใจร้อยละ 30.30 (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี, 2540) และจากการประเมินผลคุณภาพทางการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.86 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542)

จากปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การนำหลักสูตรไปใช้ในระดับประถมศึกษาของจังหวัดปราจีนบุรีนั้นยังไม่น่าพอใจ จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดแคลนวัสดุหลักสูตรครูไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ต่ำสุด (รัชณี ตะเกาพงศ์, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539) ว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ไม่ศึกษาหลักสูตรและไม่มีความเชื่อมั่นในการนำหลักสูตรไปใช้ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์จึงต่ำลง ทั้งนี้การนำหลักสูตรไปใช้จะประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะต้องมีความเข้าใจ มีความชำนาญในเรื่องการใช้หลักสูตร ดังที่ วิชัย ดิสสระ (2535) กล่าวไว้ว่า แม้หลักสูตรจะดีแต่ถ้านำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องแล้ว หลักสูตรนั้นก็ไม่มีประโยชน์อะไร ครูจึงเป็นบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ที่กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะถ้าไม่มีการนำหลักสูตรที่สร้างขึ้นไปสู่การปฏิบัติจริงในโรงเรียนหลักสูตรนั้นก็ไม่มี ความหมาย หรือหากหลักสูตรที่สร้างขึ้นจะดีเลิศและเหมาะสมเพียงใดแต่ถ้าหากการนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่มีประสิทธิภาพที่ดีก็ยากที่หลักสูตรนั้น ๆ จะบรรลุตามเจตนารมณ์ที่กำหนดได้ ฉะนั้น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่ง ในอันที่จะทำให้การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษาบรรลุเป้าหมายโดยสมบูรณ์ก็คือ ครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าครูคณิตศาสตร์มีความรู้ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้นเท่านั้น ดังที่ สันต์ ธรรมบำรุง (2526) กล่าวว่า การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง ฉะนั้นครูคณิตศาสตร์ ควรมีการปรับปรุงการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ในวิชาคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาของจังหวัดปราจีนบุรี

ดังนั้นครูคณิตศาสตร์ในจังหวัดปราจีนบุรี จึงควรได้รับการพัฒนาการใช้หลักสูตรให้เหมาะสม มีความรู้ ความสามารถในเชิงวิชาการ บทบาทหน้าที่สำคัญของครูคณิตศาสตร์ ต้องได้รับการปรับปรุงอย่างเด่นชัด และใช้ความรู้ความสามารถอยู่ตลอดเวลาและในปัจจุบันได้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจนำทักษะทางคณิตศาสตร์ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ตามที่พึงประสงค์ แนวคิดใหม่ในการพัฒนาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์นี้พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ปรัชญาการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) การจัดแหล่งการเรียนรู้ โดยใช้ศูนย์วิทยากร การจัดค่ายคณิตศาสตร์ เทคนิคการตั้งคำถามและเทคนิคการสร้างข้อสอบที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ แนวคิดดังกล่าวเปิดกว้างให้ผู้สนใจนำไปใช้ และปรับปรุงได้ตามความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) ครูคณิตศาสตร์จำเป็นต้องปรับปรุงการสอนให้ทันสมัยทันเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา

จากปัญหาการเรียนการสอนดังกล่าว ก่อปรกับการเปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นและพร้อมทั้งความสำคัญของครุคณิตศาสตร์ที่ได้กล่าวมาแล้ว สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้ครูเกิดการพัฒนาด้านการนำหลักสูตรไปใช้ และช่วยเหลือด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อแก้ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนของครู คือ การนิเทศการศึกษา เพราะการนิเทศการศึกษาเป็นการปฏิบัติงานที่มีระบบ และเป็นกระบวนการโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษา และจัดการเรียนการสอน แต่การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายต้องมีการวิเคราะห์ หรือสำรวจความต้องการก่อนปฏิบัติงาน จึงจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานได้ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537) ได้กำหนดขั้นตอนของกระบวนการนิเทศการศึกษาในขั้นตอนแรก คือ การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการเพื่อให้ได้ข้อมูลมาประกอบการพิจารณาวางแผน และกำหนดทางเลือกต่อไป และได้เสนอแนะว่า การที่จะทราบถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการนิเทศการศึกษา มีวิธีการศึกษาได้หลายวิธี เช่น การประเมินความต้องการจำเป็น การวิจัยการใช้สื่อและเครื่องมือต่าง ๆ และการสัมภาษณ์เพื่อค้นหาปัญหา ซึ่งจะช่วยให้ทราบปัญหาที่ตรงความต้องการและแก้ไขได้ตรงประเด็นนั้น ๆ

แต่จากสภาพการนิเทศการศึกษาของจังหวัดปราจีนบุรีในปัจจุบัน พบว่า ปัญหาและความต้องการในการนิเทศโดยทั่ว ๆ ไปที่เกิดขึ้น เป็นความต้องการของผู้ในเทศเองที่ต้องการปฏิบัติและทำตามหน้าที่ โดยไม่คำนึงถึงความต้องการที่เกิดจากความต้องการของครูที่จะขอรับการนิเทศ ดังนั้น เพื่อให้การนิเทศบังเกิดแก่ครูผู้สอน และสามารถช่วยเหลือครูได้ตรงปัญหาและความต้องการที่แท้จริง ครูที่มีหน้าที่ในการนิเทศจึงควรศึกษาปัญหา และความต้องการจากครูที่จะทำการช่วยเหลือเสียก่อน (อนันต์ ระวังทุกข์, 2529) ซึ่งสอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานันท์ (2529) กล่าวว่า การนิเทศต้องมีการวางแผนการนิเทศ เริ่มจากการรับรู้สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการร่วมกันของบุคลากรภายในโรงเรียน จึงจะทำให้การนิเทศนั้นมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า การศึกษาความต้องการการนิเทศของครุคณิตศาสตร์ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การนิเทศเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรเป็นไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพ จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครุคณิตศาสตร์เสียก่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ ภูเจริญ (2534) พบว่า ครูประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ต้องการการนิเทศการสอนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์มากกว่ากลุ่มประสบการณ์อื่น และเพื่อจะได้นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการวางแผนการนิเทศการศึกษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับความต้องการของครู อีกทั้งเป็นการสนองนโยบายของทางจังหวัดในเรื่องของการเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำอีกด้วย

จากสภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ที่เป็นปัญหา ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรีที่กล่าวมาข้างต้น และความจำเป็นเกี่ยวกับความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษา อีกทั้งเป็นนโยบายเร่งรัดคุณภาพการศึกษาวิชาคณิตศาสตร์

ของจังหวัด และเพื่อแก้ปัญหาของความต้องการการนิเทศ ตลอดจนงานวิจัยทางการศึกษาที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาการประถมศึกษาของจังหวัดมีน้อย อีกทั้งยังไม่เคยมีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรีมาก่อน และผู้วิจัยเป็นบุคคลที่รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการการนิเทศเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครูคณิตศาสตร์ เพื่อนำผลการวิจัยเสนอบุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด อำเภอ และโรงเรียน และเป็นข้อมูลเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการนิเทศได้วางแผน และดำเนินการนิเทศแก่ครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการใช้หลักสูตรของครูคณิตศาสตร์อย่างแท้จริง และสามารถพัฒนากระบวนการใช้หลักสูตรของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นไปตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา ได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความต้องการการนิเทศเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครูคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2542 โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2542

2. การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาความต้องการการนิเทศเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครูคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งประเมินจากแบบสำรวจความรู้ความเข้าใจของครูคณิตศาสตร์ โดยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของ สุมิตร คุณานุกร (2523) ซึ่งประกอบด้วย

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

1.1 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

1.2 การเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตร

- 1.3 การจัดทำกำหนดการสอน
- 1.4 การจัดทำแผนการสอน
2. การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมเพื่อการใช้หลักสูตร
 - 2.1 การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน
 - 2.2 การเตรียมตัวครูผู้สอน
 - 2.3 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร
 - 2.4 การนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร
 - 2.5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
 - 3.1 วิธีสอน และเทคนิคการสอน
 - 3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 3.3 การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน
 - 3.4 การผลิต และใช้สื่อการเรียนการสอน
 - 3.5 การวัดผล และประเมินผล

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ความต้องการการนิเทศ หมายถึง สิ่งที่ครูผู้สอนไม่มีหรือมี แต่ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ และจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ แนะนำ เพื่อช่วยพัฒนาครูคณิตศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพด้านการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

การใช้หลักสูตร หมายถึง การนำหลักสูตรไปปฏิบัติจริง หรือการนำหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญคือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมเพื่อการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน

ครูคณิตศาสตร์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2542 แบ่งเป็น 3 ขนาดคือ ขนาดเล็ก (มีนักเรียน 1-120 คน) ขนาดกลาง (มีนักเรียน 201-300 คน) และขนาดใหญ่ (มีนักเรียน 301 คนขึ้นไป)

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารโรงเรียน และครูคณิตศาสตร์ในการใช้พัฒนาปรับปรุงการใช้หลักสูตรระดับประถมศึกษา ในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลและแนวทางในการนิเทศการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน และผู้มีหน้าที่ในการนิเทศได้วางแผน และดำเนินการนิเทศแก่ครูคณิตศาสตร์ สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ให้มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการในทุกด้าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย